

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת ואתחנן

פרשת בראשית

מנוק מדבש	וילגא	יום
קפט	טז ע"ב	ראשון
קצו	טז ע"א	שני
רג	טז ע"ב	שלישי
רט	יז ע"א	רביעי
רטו	יז ע"ב	חמישי
רכב	יח ע"א	שישי
רכט	יח ע"ב	שבת

עלון מס' 92 פרשת דברים תש"פ

יו"ל בעזהש"ית ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

רות למדה בבית אלימלך כל דרכי ומנהגי בית ישראל

פָּתַח וַאֲמַר (דברים ב ט) **וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל תִּצַּר אֶת מוֹאָב וְגו'**, **וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, וְכִי עַד הִשְׁתָּא לֹא יִדְעֶנָּא דְעַם מֹשֶׁה הָיָה מְמַלְל קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, וְלֹא עִם אַחְרָא, דְּכִתְיִב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, אֵלַי לְמָה.**

אֲלֹא לְמֹשֶׁה פִּקִּיד קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דְלֹא לְאַבְאָשָׁא לְמוֹאָב, אֲבָל לְאַחְרָא לֹא, לְדוּד לֹא פִּקִּיד דָּא, וּבְגִין כְּףֵי אֵלַי. אַל תִּצַּר אֶת מוֹאָב, אֲפִילוּ לְתַחוּם זְעִירָא דְלַהוֹן, דְּהָא מְנַיְהוּ יְפוּק מֵאֵן דִּיתֵן נוֹקְמִין לְיִשְׂרָאֵל, וַיִּנְקוּם נוֹקְמִיָּהוּ, וְאִיהוּ דוּד דְאַתָּא מְרוּת הַמוֹאָבִיָּה.

וְאֵל תִּתְגַּר בָּם מְלַחְמָה, כֹּל דָּא אֲתַפְקֵד לְמֹשֶׁה, הָא לְאַחְרָא שְׂרִי, וְאִי תִימָא לִיהוֹשֻׁעַ וְלֵאֲיִנוּן זְקֵנִים דְּהוּוּ דְאַרְיִכוּ יוֹמִין בְּתַרְיָה, שְׂרִי, לָאו הֲכִי, בְּגִין דְּכֻלְהוּ מְבִי דִינָא דְמֹשֶׁה הוּוּ, וּמָה דְאַתְסַר לְמֹשֶׁה אֲתַסַּר לְהוּ, וְעוּד דְלֹא נִפְקוּ עַדִּיין אֲיִנוּן מְרַגְלָאן טְבָאן, דְּהָא בְּיוֹמֵיהוֹן דְּשׁוֹפְטִים

מתוק מדבש

להורות אפילו לתחום קטן שלהם, אבל לא אותר להם על מה שעשו לישראל, דְּהָא מְנַיְהוּ יְפוּק מֵאֵן דִּיתֵן נוֹקְמִין לְיִשְׂרָאֵל כי מהם יצא מי שיתן נקמות בשביל מה שעשו לישראל, וַיִּנְקוּם נוֹקְמִיָּהוּ והוא ינקום נקמתם מהם, וְאִיהוּ דוּד דְאַתָּא מְרוּת הַמוֹאָבִיָּה והוא דוד שבא מרות המואביה.

ומש"כ במואב וְאֵל תִּתְגַּר בָּם מְלַחְמָה, הנה כֹּל דָּא אֲתַפְקֵד לְמֹשֶׁה כל זה נצטוה רק משה, הָא לְאַחְרָא שְׂרִי אבל לאיש אחר מותר להתגרות בהם, וְאִי תִימָא לִיהוֹשֻׁעַ, וְלֵאֲיִנוּן זְקֵנִים דְּהוּוּ, דְאַרְיִכוּ יוֹמִין בְּתַרְיָה, שְׂרִי ואם תאמר ליהושע, ולאותם הזקנים שהיו עם יהושע, שהאריכו ימים אחריו, מותר ללחום עם מואב, לָאו הֲכִי אֲיִנוּן כֵּן, בְּגִין דְּכֻלְהוּ מְבִי דִינָא דְמֹשֶׁה הוּוּ לפי שכולם היו מבית דינו של משה, וּמָה דְאַתְסַר לְמֹשֶׁה, אֲתַסַּר לְהוּ ומה שנאסר למשה, נאסר גם להם, וְעוּד דְלֹא נִפְקוּ עַדִּיין אֲיִנוּן מְרַגְלָאן טְבָאן ועוד שלא יצאו עדיין אותן המרגליות הטובות, דְּהָא בְּיוֹמֵיהוֹן דְּשׁוֹפְטִים

פרשת אלה הדברים הוא בפרשת בלק, כי שם ביתו, וכך הסכימו הקדמונים.

רות למדה בבית אלימלך כל דרכי ומנהגי בית ישראל

פָּתַח עוּד הַיְנוּקָא, וַאֲמַר לְפַרְשׁ מִש"כ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל תִּצַּר אֶת מוֹאָב וְאֵל תִּתְגַּר בָּם מְלַחְמָה, וְיִשׁ לְשֹׂאֵל עַל מִש"כ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, וְכִי עַד הִשְׁתָּא לֹא יִדְעֶנָּא דְעַם מֹשֶׁה הָיָה מְמַלְל קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וְלֹא עִם אַחְרָא וְכִי עַד עַתָּה לֹא יִדְעוּנוּ שְׁעַם מֹשֶׁה הִיָּה מְדַבֵּר הַקְּבִיָּה וְלֹא עִם אִישׁ אַחַר דְּכִתְיִב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, וְצִרִיךְ לְדַעַת אֵלַי לְמָה לְמָה כְּתוּב מֵלַת "אֵלִי".

והשיב אֲלֹא מֵלַת אֵלִי באה להורות, כי לְמֹשֶׁה פִּקִּיד קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דְלֹא לְאַבְאָשָׁא לְמוֹאָב רק למשה צוה הקב"ה שלא להרע למואב, אֲבָל לְאַחְרָא לֹא אבל לאיש אחר לא צוה, דְּהֵיִינוּ לְדוּד לֹא פִּקִּיד דָּא לְדוּד הַמֶּלֶךְ לֹא צוה זאת, וּבְגִין כְּףֵי אֵלַי וּבִשְׂבִיל זֶה כְּתוּב מֵלַת "אֵלִי". ומש"כ אַל תִּצַּר אֶת מוֹאָב בא

נִפְקָא רוּת, וּבְרַתְיָה דְעַגְלוֹן מִלְפָּא דְמוֹאֵב הָוּת, מִיַּת עַגְלוֹן דְקָטִיל לִיה אַהוּד, וּמִנּוּ מְלֶךְ אַחְרָא, וְדָא בְרַתְיָה אֲשַׁתְאָרַת, וְהוּת בְּבִי אוּמְנָא וּבִשְׂדֵי מוֹאֵב, פִּיּוֹן דְאַתָּא תַּמָּן אֱלִימְלֶךְ נִסְבָּה לְבַרְיָה. וְאִי תִימָא דְגִיּוּרָה אֱלִימְלֶךְ תַּמָּן, לָא, אֱלָא כָּל אוֹרְחֵי בֵּיתָא וּמִיכְלָא וּמִשְׁתֵּיָא אוּלִּיפַת, אִימְתִי אַתְגִּיירַת, לְבַתֵּר כַּד אֲזַלַת בְּנַעַמִי, כְּדִין אֲמַרַת (רוּת א טו) עַמְךָ עֲמִי וְאֵלֵהֶיךָ אֱלֹהֵי, נַעֲמָה בְּבִנֵי עַמּוֹן בְּיוֹמֵי דְדוֹד נִפְקָא.

כְּדִין שְׂרָאת רוּחַ קְדָשָׁא עַל דְדוֹד, אָמַר לִיה, דְדוֹד, כַּד כָּל עַלְמָא מְדִידְנָא, וְאִפִּילְנָא עַדְבִּין, יִשְׂרָאֵל חֻבַּל נַחְלָתֵי הוּו, דְכִירְנָא מַה דְעַבְדוּ מוֹאֵב בְּחֻבַּל נַחְלָתוּ, מוֹאֵב מַה פְּתִיב, (ש"ב ח ב) וַיִּמְדְּדוּם בְּחֻבַּל, בְּהָהוּא חֻבַּל נַחְלַת יְהוָה, כָּל אֵינּוֹן דְהוּוּ מִהָהוּא זְרַעָא, הָהוּא חֻבַּל אָחִיד בְּהוּ.

השכינה אמרה לדוד ברוח הקודש את מי להמות ומי להחיות

פְּתִיב (ש"ב) מְלֵא חֻבַּל, מַהוּ מְלֵא חֻבַּל, אֱלָא הָהוּא דְכְּתִיב (ס"א ביה), (ישעיה ו ג) מְלֵא כָּל

מתוק מדבש

כְּדִין אַחַר שִׁיצָאָה רוּת וְנַעֲמָה מִמוֹאֵב וְעַמּוֹן, שְׂרָאת רוּחַ קְדָשָׁא עַל דְדוֹד, אָמַר לִיה הַקַּב"ה לְדוֹד, כַּד כָּל עַלְמָא מְדִידְנָא כְּשִׁמְדַדְתִּי אַת כָּל הָעוֹלָם, וְאִפִּילְנָא עַדְבִּין וְהַפְלַתִי גוֹרֻלוֹת עַל כָּל הָאוּמוֹת, כַּמ"ש (דְנִרִיס לֵז ט) בַּהֲנַחַל עֲלִיוֹן גּוֹיִם וְגו', אִזּוּ יִשְׂרָאֵל חֻבַּל נַחְלָתֵי הוּו בַּחֲרַתִּי בִישְׂרָאֵל לְהִיּוֹת חֻבַּל נַחְלָתִי, כַּמ"ש (ש"ס פִּסְקוּ ט) כִּי חִלַּק ה' עַמּוֹ יַעֲקֹב חֻבַּל נַחְלָתוּ, לְכֹן דְכִירְנָא מַה דְעַבְדוּ מוֹאֵב בְּחֻבַּל נַחְלָתִי (ס"ג) זֹכֵר אֲנִי מַה שַּׁעֲשׂוּ מוֹאֵב בַּחֻבַּל נַחְלָתִי, שֶׁהִכְשִׁילוּ אוֹתָם לְזִנוּת אֵל בְּנוֹת מוֹאֵב, לְכֹן אִפְרַע מֵהֶם עַל יַדֵי דוֹד, כִּי מוֹאֵב מַה פְּתִיב מַה כְּתוּב בּו, וַיַּךְ אֶת מוֹאֵב וַיִּמְדְּדוּם בְּחֻבַּל פִּי הַשְּׂכִיב אוֹתָם לְאַרְץ וּמִדְדוּ אוֹתָם בַּחֻבַּל אֲרוּךְ דֶּרֶךְ בּוֹיּוֹן וְנִקְמָה, וְהִינְנוּ בְּהָהוּא חֻבַּל נַחְלַת יְהוָה בְּשִׁבִיל שֶׁהִחְטִיאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם חֻבַּל נַחְלַת ה', כָּל אֵינּוֹן דְהוּוּ מִהָהוּא זְרַעָא כָּל אוֹתָם שֶׁהִיוּ מֵאוֹתוֹ הַזֶּרַע שֶׁהִרְעוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר בְּשָׁטִיִּם בְּבַעַל פְּעוֹר, הָהוּא חֻבַּל אָחִיד בְּהוּ אוֹתוֹ חֻבַּל אַחַז בְּהֶם וְקִלַּט אוֹתָם. (פְּרֻשַׁת בְּלַק דָּף קצ ע"א-יְנוֹקָא, וּבְבִיאוֹרֵינוּ כִּרְךָ יג ע"א תְּלוּ-תְּלַח)

נִפְקָא רוּת כִּי בִימֵי הַשּׁוֹפְטִים יִצְאָה רוּת (כַּמְצוֹאֵר נַמְגִּילַת רוּת), וּבְרַתְיָה דְעַגְלוֹן מִלְפָּא דְמוֹאֵב הָוּת וּבַתּוּ שֶׁל עַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאֵב הִיְתָה, מִיַּת עַגְלוֹן דְקָטִיל לִיה אַהוּד מֵת עַגְלוֹן כִּי אַהוּד הִרְג אוֹתוֹ (כַּמְצוֹאֵר נְשׁוּפְטִיס ג), וּמִנּוּ מְלֶךְ אַחְרָא וּמִינּוּ מֶלֶךְ אַחַר בְּמוֹאֵב, וְדָא בְרַתְיָה אֲשַׁתְאָרַת וְרוּת בַּתּוּ שֶׁל עַגְלוֹן נִשְׂאָרָה לְבַדָּה, וְהָוּת בְּבִי אוּמְנָא וּבִשְׂדֵי מוֹאֵב וְהִיְתָה בְּבֵית אוּמְנָתָה בְּשַׂדֵּה מוֹאֵב, פִּיּוֹן דְאַתָּא תַּמָּן אֱלִימְלֶךְ כִּיּוֹן שְׂבָא שְׂמָה אֱלִימְלֶךְ, כַּמ"ש (רוּת א א) וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לַחֵם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשַׂדֵי מוֹאֵב וְגו', נִסְבָּה לְבַרְיָה לְקַח אוֹתָהּ לְבַנּוּ לְאַשָׁה.

וְאִי תִימָא דְגִיּוּרָה אֱלִימְלֶךְ תַּמָּן וְאִם תֹּאמַר שְׂאִלְמֶלֶךְ גִּייר אוֹתָהּ שֵׁם, לָא אֵינּוּ כֵן, אֱלָא כָּל אוֹרְחֵי בֵּיתָא וּמִיכְלָא וּמִשְׁתֵּיָא אוּלִּיפַת אֵלָא לְמַדָּה שֵׁם כָּל דְרַכִּי וּמִנְהַגֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְכַשְׁרוֹת הַמֵּאכִלִּים וְהַמְשַׁקָּאוֹת, אִימְתִי אַתְגִּיירַת וּמִתִּי נַתְגִּיירָה, לְבַתֵּר כַּד אֲזַלַת בְּנַעַמִי אַחַר כַּךְ כְּשֶׁהִלְכָה עִם נַעֲמִי, כְּדִין אֲמַרַת אִזּוּ אַמְרָה רוּת לְנַעֲמִי עַמְךָ עֲמִי, וְאֵלֵהֶיךָ אֱלֹהֵי כַפְרֵשׁ, שְׁנַעֲמִי אַמְרָה לְרוּת, עַמּוֹן מוּבַדְלִים מִשְׂאֵר עַמִּים בְּתַרִּי"ג מִצּוֹת, הַשִּׁיבָה רוּת "עַמְךָ עֲמִי", אֲסוּר לָנוּ עַבּוּדָה זָרָה, הַשִּׁיבָה "וְאֵלֵהֶיךָ" אֱלֹהֵי". נַעֲמָה בְּבִנֵי עַמּוֹן בְּיוֹמֵי דְדוֹד נִפְקָא נַעֲמָה שֶׁהִיְתָה מִבְּנֵי עַמּוֹן, בִּימֵי דוֹד יִצְאָה נִשְׁמַתָּה מִהַקְּלִיפּוֹת, אֲבָל אַמָּה כְּבַר נַתְגִּיירָה קוֹדֵם לְיִדְתָּהּ וְנִשְׂאָת לְיִשְׂרָאֵל. (רמ"ז וּמְפָרְשִׁיס)

השכינה אמרה לדוד ברוח הקודש את מי להמות ומי להחיות

הַנָּה פְּתִיב וַיִּמְדְּדוּ שְׁנֵי חֻבַּלִּים לְהַמִּית, וּמְלֵא חֻבַּל לְהַחִיּוֹת, וְשָׂאֵל מַהוּ מְלֵא חֻבַּל לְמַה כְּתוּב לְשׁוֹן מְלֵא חֻבַּל, וְהַשִּׁיב אֱלָא הָהוּא דְכְּתִיב בִּיה אֵלָא זֶה שְׁכַתוּב בּו מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ הִינְנוּ הַשְּׂכִינָה, וְנִקְרָאת

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהָיָה אָמַר דָּא הוּא לְאַחֲיָא, וְדָא הוּא לְקַטְלָא, וְהָהוּא חֶבֶל אֶחָד בְּאֵינוֹן דְּאַתְחִזּוֹן לְקַטְלָא, בְּגִין כֶּף אֶחָד בְּחֶבֶל, וּפְשִׁיט חֶבֶל עַל מָה דְעֵבְדוּ בְּהָהוּא חֶבֶל נַחֲלַת יְהוּ"ה. וּמְדִיָן, גְּדַעוֹן שְׁצִי כָל הָהוּא זְרַעָא, דְלָא אֲשָׁאִיר מִנֵּיהּ, מִכָּל אֵינוֹן דְּאַבְאִישׁוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּעִיטָא אוּ בְמִלָּה אַחְרָא.

וּלְכַלְהוֹ דְּאַבְאִישׁוּ לְיִשְׂרָאֵל קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לוֹן דְּכְבוֹ, וְנָטִל מִנֵּיהּ נִוּקְמִין, אֲבָל אֵי זְמִינִין לְמִיתֵי מִנֵּיהּ טַב לְעֵלְמָא, (דף קצ ע"ב) אָרִיךְ רוּגְזִיָּה וְאַפִּיָּה עֲמָהוֹן, עַד דְּיַפִּיק הָהוּא טַב לְעֵלְמָא, וּבְתַר כֶּן נָטִיל נִוּקְמָא וְדִינָא מִנֵּיהּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֵכִי הוּא וְדָאֵי, וְדָא הוּא בְּרִירוֹ דְּמִלָּה.

אָמַר הָהוּא יְנוּקָא, מִכָּאן וּלְהֵלְאָה חֲבֵרִיָּא אַתְקִינּוּ מְאֵי קֶרְבָּא בִּידֵיכּוֹ, וְאַגְחוּ קֶרְבָּא.

שנאה גדולה היתה בין הקדושה והסט"א מיום שנברא העולם

אֵיכָּה יִשְׁבָּה בְּדָד וְגוֹמֵר, רַבִּי לִוִּטְס חוּזָאָה פְּתַח (בראשית ג טו) וְאֵיכָּה אֲשִׁית בֵּינִי וּבֵין הָאֲשָׁה וּבֵין זְרַעָה, דְּכְבוֹ סְגִי הָהוּא מִן יוּמָא דְאַתְפְּרִי עֵלְמָא, עַל עֵילָה דְעִיטָא דְנַחֲשׁ, דְמַהֲהִיא

מתוק מדבש

מִנֵּיהּ וְאַחַר כֵּךְ לִוּקַח נַקְמָה וְדִין מֵהֶם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְהֵינוּקָא, הֵכִי הוּא וְדָאֵי כֵךְ הוּא וְדָאֵי כְּדַבְרִיךְ, וְדָא הוּא בְּרִירוֹ דְּמִלָּה וְזֵהוּ בִירוּרוֹ שֶׁל הַדְּבַר.

אָמַר הָהוּא יְנוּקָא לְחַבְרִים, מִכָּאן וּלְהֵלְאָה חֲבֵרִיָּא אַתְקִינּוּ מְאֵי קֶרְבָּא בִּידֵיכּוֹ, וְאַגְחוּ קֶרְבָּא מִכָּאן וּלְהֵלְאָה חַבְרִים הַכִּינוּ כְּלֵי קֶרֶב בִּידְכֶם, וְעֲרֹכוּ מִלַחְמָה בְּמִלַחְמַתָּה שֶׁל תּוֹרָה. (פרשת בלק דף קצ ע"א-ע"ב-ינוקא, ובביאורינו כרך יג עמ' תלח-תלט)

שנאה גדולה היתה בין הקדושה והסט"א מיום שנברא העולם

אֵיכָּה יִשְׁבָּה בְּדָד וְגוֹמֵר כְּדִי לְפָרֵשׁ פְּסוּק זֶה, רַבִּי לִוִּטְס חוּזָאָה פְּתַח הַקְּדִים לְפָרֵשׁ מַה שְׁכָתוּב וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים אֵל הַנַּחֲשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, אֲרוּרָה אַתָּה מְכַל הַבְּהֵמָה וְגו' וְאֵיכָּה אֲשִׁית בֵּינִי וּבֵין הָאֲשָׁה, וּבֵין זְרַעָה וּבֵין זְרַעָה. הִנֵּה "אֲשֵׁה" הִיא הַשְּׂכִינָה, "זְרַעָה" הֵינּוּ נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת, "נַחֲשׁ" הֵינּוּ ס"מ וְכַחוּתֵי, "זְרַעָה" הֵם הַחַיִּצּוֹנִים הַמִּתְפַּשְׁטִים מִמֶּנּוּ, עַד הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל אוֹמוֹת הָעוֹלָם, וְאִמַר כִּי דְכְבוֹ סְגִי הָהוּא מִן יוּמָא דְאַתְפְּרִי עֵלְמָא עַל עֵילָה דְעִיטָא דְנַחֲשׁ שְׁנָאָה גְדוֹלָה הִתְחַלְּתָה בֵּין הַקְּדוּשָׁה וְהַסְטְרָא אַחְרָא מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, עַל סִיבַת עֲצַת הַנַּחֲשׁ שִׁיעָץ וְהַחֲטִיֵּא אֶת אָדָם הָרָאוּן וְחוּהָ, הִנֵּה הַנַּחֲשׁ הֵינּוּ

גַּם כֵּן חֶבֶל לְפִי שְׁהִיא קֶשֶׁר כָּל הָאֲצִילוֹת, וְהָיָה אָמַר, דָּא הוּא לְאַחֲיָא, וְדָא הוּא לְקַטְלָא וְהִיא אִמְרָה לְדוֹד בְּרוּחַ הַקְּדוּשׁ, זֶה הוּא לְהַחֲיוֹת, וְזֶה הוּא לְהַמִּית, וְהָהוּא חֶבֶל אֶחָד בְּאֵינוֹן דְּאַתְחִזּוֹן לְקַטְלָא וְחֶבֶל הָהוּא שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה אַחְזָה וְקַלְטָה אוֹתָם שְׁהִיוּ רְאוּיִם לִיהָרֵג, בְּגִין כֶּף אֶחָד בְּחֶבֶל וְלִכְךָ אַחַז אוֹתָם בְּחֶבֶל, וּפְשִׁיט חֶבֶל עַל מָה דְעֵבְדוּ בְּהָהוּא חֶבֶל נַחֲלַת יְהוּ"ה וּפְשִׁט אֶת הַחֶבֶל עֲבוּר מָה שְׁעָשׂוּ בְּחֶבֶל נַחֲלַת ה'.

וּמְדִיָן וְאֵת בְּנֵי מְדִיָן, גְּדַעוֹן שְׁצִי כָל הָהוּא זְרַעָא גְדַעוֹן הִיָּה מְכַלָּה אֶת כָּל אוֹתוֹ הַזֶּרַע שֶׁהָרַע לְיִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר (כַּמְנֹאֲלִי נְשׁוּפְטִים ז'), דְלָא אֲשָׁאִיר מִנֵּיהּ, מִכָּל אֵינוֹן דְּאַבְאִישׁוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּעִיטָא אוּ בְמִלָּה אַחְרָא וְלֹא הַשָּׂאִיר אִף אֶחָד מֵהֶם, מְכַל אוֹתָם שֶׁהָרַע לְיִשְׂרָאֵל בְּעִצָּה אוּ בְדַבְרָא אַחַר.

וְאִמַר וּלְכַלְהוֹ דְּאַבְאִישׁוּ לְיִשְׂרָאֵל וְכֵן לְכָל אֱלוֹ שֶׁהָרַע לְיִשְׂרָאֵל, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לוֹן דְּכְבוֹ וְנָטִיל מִנֵּיהּ נִוּקְמִין הַקְּב"ה שׁוֹמֵר לָהֶם שְׁנָאָה וְלוֹקַח מֵהֶם נַקְמוֹת, אֲבָל אֵי זְמִינִין לְמִיתֵי מִנֵּיהּ טַב לְעֵלְמָא אֲבָל אִם עֲתִיד לְצַאת מֵהֶם זֶרַע טוֹב לְעוֹלָם, (דף קצ ע"ב) אוּ אָרִיךְ רוּגְזִיָּה וְאַפִּיָּה עֲמָהוֹן הַקְּב"ה מֵאֲרִיךְ כַּעֲסוּ וְאִפּוּ עֲמָהֶם, עַד דְּיַפִּיק הָהוּא טַב לְעֵלְמָא עַד שִׁיעָץ אוֹתוֹ זֶרַע הַטוֹב לְעוֹלָם, וּבְתַר כֶּן נָטִיל נִוּקְמָא וְדִינָא

שַׁעֲתָא דְאַתְלֻטְיָא אַתְדַּחֲיָא מְקַמֵּי תַרְעָא דְמַלְכָא, וְהוּא פְּמִין תְּדִיר בֵּין גְּדַרִין דְּעַלְמָא, בֵּין אֵינּוּן גְּדַרִין דְּאוּרִיתָא, כּל אֵינּוּן דְּדָשִׁין בְּעַקְב, בְּאֵינּוּן גְּדַרִין, נְשִׁיף לֹון.

וְוִי דְאַשְׁפַח, וְוִי דְנְשִׁיף, וְוִי עַל דְּכַבּוּ בִישָׁא דְאַתְנָטִיר, עַל דְּכַבּוּ בִישָׁא דְהוּת לִיה בְּהַאי אֲשָׁה, דְאַתְקַרָּא (משלי לא ל) אֲשָׁה יִרְאֵת יְהוָה, דְּכַבּוּ בִישׁ נָטַר לָהּ מִן יוֹמָא דְאַתְבְּרִי עַלְמָא, עַד דְּתַבְּר לָהּ בְּתַבִּירו לְמַשְׁפַּב לְעַפְרָא.

'אַיְכָה יִשְׁבָּה' בְּדַד 'הָעִיר רַבְתִּי' עִם 'הַיְתָה, תַּסְתַּפַּל בְּאַתְוּן דְּרִישׁ כּל תִּיבָה וְתִיבָה, וְתַשְׁפַּח נְטִירו דְּכַבּוּ בִישָׁא, דְאַתְנָטָרָא, עַד דְאַתְחַרַּב בִּי מְקַדְשָׁא, אֵיכָ"ה רַע"ה פְּרִישִׁי אַתְוּן, אַתְנָטִיר לָהּ לְהַיָּא אֲשֶׁת חֵיל, בְּתַבִּירו דְּבִי מְקַדְשָׁא, לְמַשְׁפַּב לְעַפְרָא.

מתוק מדבש

באשה ההיא דְאַתְקַרָּא שְׁנַקְרַת אֲשָׁה יִרְאֵת יְהוָה שהיא השכינה, דְּכַבּוּ בִישׁ נָטַר לָהּ מִן יוֹמָא דְאַתְבְּרִי עַלְמָא שְׁנָא רַעָה שׁוֹמֵר לֵה מִיּוֹם שְׁנַבְרָא הַעוֹלָם, וְהַחֲטִיא אֵת אַדָּם הַרְאִשׁוֹן, עַד דְּתַבְּר לָהּ בְּתַבִּירו לְמַשְׁפַּב לְעַפְרָא עַד שִׁיבֵר אוֹתָהּ בְּשִׁבְרָה בְּחוּרְבֵן בֵּית הַמְּקַדָּשׁ לְהַשְׁכִּיבָה בַּעֲפֵר הַגְּלוּת, כִּי הוּא רוֹדֵף אַחַר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחֲטִיאֵם, עַד שֶׁהוּא גּוֹרֵם שִׁישְׁכּוֹן בְּמַשְׁכְּנוֹתֶיהָ שֶׁהוּא הַבַּיִת הַמְּקַדָּשׁ.

הנה 'אַיְכָה יִשְׁבָּה' בְּדַד 'הָעִיר רַבְתִּי' עִם 'הַיְתָה, תַּסְתַּפַּל בְּאַתְוּן דְּרִישׁ כּל תִּיבָה וְתִיבָה תַּסְתַּכַּל בְּאוֹתוֹת שְׁבַרָשׁ כּל תִּיבָה וְתִיבָה, וְתַשְׁפַּח נְטִירו דְּכַבּוּ בִישָׁא דְאַתְנָטָרָא וְתַמְצָא אֵת שְׁמִירַת הַשְּׁנָאָה הַרַעָה שׁוֹמֵר הַס"מ לְהַשְׁכִּיבָה, עַד דְאַתְחַרַּב בִּי מְקַדְשָׁא עַד שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמְּקַדָּשׁ, הִרִי אֵיכָ"ה רַע"ה תַּמְצָא פְּרִישִׁי אַתְוּן בְּאוֹתוֹת הַרְאִשׁוֹת הַנּוֹכְרוֹת, אַתְנָטִיר לָהּ לְהַיָּא אֲשֶׁת חֵיל שֶׁהַשְּׁנָאָה שְׁמוּרָה לֵה לְאַשְׁת חֵיל הַיָּא שֶׁהִיא הַשְׁכִּינָה, בְּתַבִּירו דְּבִי מְקַדְשָׁא בְּשִׁבְרִית וְחוּרְבֵן בֵּית הַמְּקַדָּשׁ, לְמַשְׁפַּב לְעַפְרָא וְלְהַשְׁכִּיב אֵת הַשְׁכִּינָה לַעֲפֵר דַּהֲיִינו שְׁתַּלַּךְ בַּגְּלוּת.

הס"מ ראש כל הקליפות, והוא השטן והוא היצר הרע והוא מלאך המות (כמוצא נמס' צנא צמלא דף טו ע"א), דְּמַהֲהִיא שַׁעֲתָא דְאַתְלֻטְיָא, אַתְדַּחֲיָא מְקַמֵּי תַרְעָא דְמַלְכָא כִּי מֵאוֹתָהּ הַשְׁעָה שְׁנַתְקַלַּל הַס"מ, נִדְּחָה מִלְּפָנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ, וְאֵינּוּ נוֹטֵל חֶלֶק בַּשְּׁפַע הַקְּדוֹשׁ שְׁבַשְׁעַר הַמֶּלֶךְ, אֲלָא מִתְמַצִּית זֵיעַתָּן שֶׁל הַחַיּוֹת, וְהוּא פְּמִין תְּדִיר בֵּין גְּדַרִין דְּעַלְמָא וְהוּא אוֹרַב תְּמִיד בֵּין גְּדַרִי הַעוֹלָם, דַּהֲיִינו בֵּין אֵינּוּן גְּדַרִין דְּאוּרִיתָא בֵּין אוֹתָם הַגְּדַרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, לִכֵּן כּל אֵינּוּן דְּדָשִׁין בְּעַקְב בְּאֵינּוּן גְּדַרִין נְשִׁיף לֹון כּל אוֹתָם שְׁדוּשִׁים בַּעֲקַב אֵת אוֹתָם הַגְּדַרִים הוּא נוֹשֵׁךְ אוֹתָם, ר"ל שֶׁהוּא נִמְצָא לְנִשׁוֹךְ וְלְהַחֲטִיא, וְלִכְךָ צָרִיךְ הָאָדָם לְהַתְּחַק הַרְבֵּה מִן גְּדַר הָאִיסוּר כְּדִי שְׁלֹא יִשְׁכַּח שֶׁם הַנַּחֲשׁ, כְּגוֹן מַה שְׁכָּתוּב (וַיִּקְרָא טו ל) וְהוֹזַרְתָּם אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטוֹמְאָתָם, כְּדִי שְׁלֹא יִכְשַׁל בְּאִיסוּר נְדָה (כְּמִנְאוֹר נְמִס' שְׁעוֹת דף יט ע"ג), וְכִיּוֹצֵא, וְמִי שְׁנַתְקַרַּב אֶל הַגְּדַר יִנְשַׁכְּנו הַנַּחֲשׁ וְיַחֲטִיאֵו.

וְוִי דְאַשְׁפַּח וְוִי דְנְשִׁיף אוֹי לְמִי שֶׁהִיצַר הַרַע מוֹצֵא שֶׁם, אוֹי לְמִי שְׁנוֹשֵׁךְ וְמַחֲטִיא, וְוִי עַל דְּכַבּוּ בִישָׁא דְאַתְנָטִיר אוֹי עַל אוֹתָהּ שְׁנָאָה הַרַעָה שְׁנַשְׁמֵרָה, עַל דְּכַבּוּ בִישָׁא

שבח דא שירתא

בספר "מקדש מלך" הובא באורך דברי הראשונים, כי כמה מעלות טובות יש למשתדל בלימוד פירוש מאמרי רבי שמעון בר יוחאי, ואין קץ לגודל שכרו, ואשרינו ומה טוב חלקנו אם נזכה לעזור ולקרב ביאת משיחנו, כי כך גזר הבורא יתברך שלא יתגלה ויהיה גנוז ספר הזהר הקדוש עד סוף הימים שבזכותו יבא הגואל, כי סגולה זו בו דוקא ולא בזולתו. (כסא מלך)

פרשת דברים תשי"פ

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]